

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΥΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαυβέργη, διευθύνοντος.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΧΘΡΑ

Ἐλέχθη ὑπὸ ὑψηλοῦ προσώπου, ἕνεκα τῆς θέσεώς του δυναμένου νὰ βλέπῃ εἰς πολλὴ μακροτέραν ἀποστασιν τὰ συμβαίνοντα :—«Περισσότερον φοβοῦμαι σήμερον τὴν ἀγγλικὴν φιланθρωπίαν ἀπὸ τὴν σλαυικὴν ἐπιβουλὴν.»

Χωρὶς βεβαίως νὰ παύσωμεν ποτὲ προφυλασσόμενοι ἀπὸ ταύτης, καλὸν εἶναι νὰ ἔχωμεν καὶ πρὸς ἐκείνην ἐστραμμένην τὴν προσοχήν. Τὰ πράγματα ἤλθον σπεύδοντα νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν ἦτο ἀνάξιος φόβου ὁ τόσον εὐφημον ὄνομα ἔχων νέος οὗτος ἐχθρὸς. Ἦτο τούναντίον πολλὸ ἰσχυρὸς, ἀφοῦ κατάρθωσε νὰ μεταβάλῃ, ἔστω καὶ ἐπὶ βραχύ, εἰς ἐχθρικὴν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα, μίαν ἐκ τῶν ἀληθῶς σημαντικωτέρων ἡμῶν συμμάχων, τὴν κοινὴν γνώμην ἔθνους εὐγενοῦς καὶ μεγάλου.

Οἱ ἀγγλοὶ ἐπίσκοποι, οἱ ὑφ' οὐντες τὴν σημαίαν τῆς φιλανθρωπίας ὑπὲρ ληστῶν καὶ δολοφόνων καὶ ἐναντίον τοῦ δικαίου, ἔαν ἕνεκα τῆς περιωπῆς καὶ τοῦ σχήματος αὐτῶν δύνανται νὰ παραπείσωσι καὶ ὀδηγήσωσιν εἰς τὴν πλάνην τὸ ποίμνιον αὐτῶν, ἡμᾶς οὔτε πλανῶσιν, οὔτε δύνανται νὰ πλανήσωσι περὶ τοῦ εἶδους τῆς ὑπ' αὐτῶν κηρυττομένης φιλανθρωπίας.

Αὐτοὶ οὗτοι, χθὲς ἀκόμη ἀποτεινόμενοι εὐλαβῶς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας, ὠμίλουν περὶ προσεγγίσεως, ὑποδεικνύοντες καὶ τὴν μέλλουσαν ἐκ ταύτης νὰ προέλθῃ βεβήθειαν καὶ προστασίαν· ὅτε ὅμως ἐκ τῆς δοθείσης αὐτοῖς μετριοπαθεῦς μὲν, ἀλλ' ἀπεριφράστου ἀποκρίσεως, ἐπέισθησαν ὅτι ἐκ τῶν τοιούτων συνεννοήσεων οὐδόλως ἤθελεν ἐνισχυθῇ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ἀκλονήτου Ὀρθοδοξίας, ἐστράφησαν πρὸς τοὺς σχισματικούς βουλγάρους καὶ δεικνύουσιν ἤδη ἡμῖν, διὰ τῆς παροχῆς τῶν δώρων των, ὅτι μᾶλλον εὐάλωτον εὗρον τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο πρὸς παρομοίαν ἐκμετάλλευσιν.

Εὐτυχῶς τὸ σκότος τῆς πλάνης, τὸ ἀπὸ τόσον ἀγίων καὶ φιλανθρώπων χειρῶν διαχυθὲν, ἤρχισεν ἤδη νὰ διαλύηται καὶ θὰ διαλυθῇ ἐντελῶς χάρις εἰς τὸ φῶς, ὅπερ διαχύνει ἤδη ὁ ὑπέροχος τῆς ἀληθείας κῆρυξ, ὁ ἀγγλικὸς τύπος. Τὸ φῶς τοῦτο ἄς γίνῃ καὶ ἡμῖν ὀδηγός, ὅπως διακρίνωμεν ἐναργέστερον τὰς διαθέσεις τῶν παραδόξων τούτων φιλανθρώπων, καὶ μὴ ἀποθέσωμεν ποτὲ τὴν ἀμυντικὴν ἀσπίδα, τόσον ἐν Αἰγύπτῳ, ἔνθα πολεμοῦντες τὴν Ὀρθοδοξίαν κηρύττουσιν, ὅτι οὐχὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, ἀλλ' ὁ πατριάρχης τῶν Κοπτῶν εἶναι ὁ διάδοχος τοῦ Ἀγίου Μάρκου, ὅσον καὶ ἐν τῷ Φαναρίῳ, ἔνθα θαυπεύοντες αὐτὴν, συχνὰ ποιοῦνται τὰ διαβήματα ἐπὶ τῇ προφάσει φιλικῆς προσεγγίσεως.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Πρώτη

(Λουκ. ε'. 1—11).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ¹, εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς, ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν² αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν³ ὀλίγον· καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος⁴, καὶ χαλάσατε⁵ τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα⁶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου⁷, χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν⁸ πλῆθος ἰχθύων πολὺ, διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις, τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβεσθαι⁹ αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἐπλῆσαν αὐτῶν τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ λέγων· Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε¹⁰. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ἢ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἄνθρωπος ἔσῃ ζωγρῶν¹¹. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Σημειώσεις.

1) Ἡ λίμνη Γεννησαρέτ, ἡ καὶ θάλασσα Τιβεριάδος καλουμένη. τὰ ὕδατα αὐτῆς εἶναι γλυκύτατα καὶ πόσιμα, καὶ εἶναι λίαν ἰχθυοφόρος, κεῖται δὲ περὶ τοὺς 600 πόδας κάτω τῆς ἐπιφανείας τῆς Μεσογείου θαλάσσης. 2) Ἡ πρώτη σεν=παρεκάλεισε. 3) Ἐπανάγαγε=ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν ὑψηλοτέραν θεωρουμένην θάλασσαν ν' ἀναβιβάσῃ τὸ πλοῖον. 4) Ἐπανάγαγε=εἰς τὸ βάθος ος=διατάσσει τὸν Πέτρον ν' ἀναβιβάσῃ τὸ πλοῖον εἰς τὰ βαθειὰ νερά. 5) Χαλάσατε=νὰ ρίψωσι τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν. 6) Ἐπιστάτα=Διδάσκαλε. 7) ἐπὶ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον=σπριζόμενος εἰς τὴν διαταγὴν σου θὰ ρίψω τὸ δίκτυον. 8) Συνέκλεισαν=ἐκλείσαν ὁμοῦ ἐν τῷ δικτύῳ πλῆθος ἰχθύων. 9) Συλλαβεσθαι=εἰς τὴν νὰ βοηθήσωσιν αὐτοῖς. 10) Ὁ Πέτρος ἐκ τοῦ θαύματος ἐκείνου συνησθάνθη τὴν ὑπερφυσικὴν δύναμιν τοῦ Διδασκάλου, καὶ προσκυνήσας ὡς ἁμαρτωλός, παρακαλεῖ διὰ τὴν ἰδίαν ἀναξίτητα τὸν Κύριον ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτοῦ. 11) Ζωγρῶν=συλλαμβάνων ζῶντας.

ΔΙΑΔΕΙΧΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Διατάσσει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὑπακούουσιν οἱ μαθηταί. Τὸ πλῆθος τῶν ἰχθύων πληροῖ αὐτοὺς θάμβους καὶ ὁ Κύριος ἐνθαρρύνει αὐτούς, καὶ ἀπὸ τοῦ χειρωνακτικοῦ ἔργου τῶν

αλιέων ἀνάγων αὐτοὺς εἰς τὴν ζωγραφίαν τῶν ἀνθρώπων ἐμβάλλει εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν τὸ αὐτὸν πεπο-
θησιν, ὥστε ἀφέντες πάντα καὶ πλοῖα καὶ δίκτυα καὶ ἰχθῦς, τρέπονται ἄλλην ζῶν πνευματικὴν, ἀκόλουθοι γενόμενοι ἐκείνου, ὅστις ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ βυ-
θοῦ τῆς ἀμαρτίας τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσαγάγῃ αὐτὰς εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν.

Ὅπως ἐκεῖνοι, πιστεύσαντες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, μετέλλαξαν βίον, γινόμενοι πιστοὶ ἀκόλουθοι τοῦ Σωτῆρος, οὕτω καὶ πᾶς χριστιανός, πιστεύων εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὀφείλει νὰ καταλίπῃ τὴν ζωὴν τὴν κοσμικὴν καὶ ν' ἀκο-
λουθῇ πιστῶς ἐκεῖνον, οὕτως εἶναι μαθητής.

Ἐν τῇ καθήκοντι τούτῳ, τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Χριστιανοῦ εἰς τὸν Θεὸν καὶ τῆς πλήρους ἀφοσιώσεως εἰς αὐτόν, ἡ ἐλευ-
θερία θέλησις τοῦ ἀνθρώπου ἐκδηλοῦται ἐν τῇ ὑψίστῃ αὐτῆς δράσει. Διότι ἐν τῇ μετανοίᾳ καὶ ἐπιστροφῇ ταύτῃ ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ὑφίσταται τοιαύτην μετατροπὴν, ὥστε ἀπαι-
τεῖται δύναμις μεγάλη, ἵνα δυνηθῇ νὰ μεταστρέψῃ αὐτόν.

Ἡ πράξις αὕτη προσκομίζει πρὸς τὴν πράξιν ἐνὸς διοι-
κητοῦ πλοίου. Τὸ πλοῖον ἔχει ὠρισμένην διεύθυνσιν, πρὸς ἣν βαίνει ἀπαρέγκλιτον. Ἀφ' ἧς μία ἀκούεται φωνή, ἐν
πρόσταγμα ἐξέρχεται ἐκ τοῦ στόματος τοῦ κυβερνήτου, καὶ τὸ τεράστιον τὸν ὄγκον πλοῖον, ὡς ἐλαφρὸν παίγνιον, ὑψι-
σταται τῆς δοθείσης διαταγῆς τὴν ἐκτέλεσιν. καὶ διὰ μιᾶς μεταλλάσσει ἐναντίαν ἐντελῶς διεύθυνσιν. Οὕτω καὶ ἐν τῇ
ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν κυριαρχῇ ταύτης ἐλευθερία καὶ ἰσχυρὰ θέλησις, ἡ θέλησις ἐπιτάσσει καὶ τὸ ὅλον σύστημα
τῆς ζωῆς καὶ κινήσεως τῆς ψυχῆς μεταβάλλεται, ἀλλοίαν
τρεπόμενον πορείαν.—Βλᾶδίζει ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν ὑλικὸν
κόσμον, βαδίζει πρὸς τὰς ἡδονὰς—ἀφ' ἧς δίδεται πρό-
σταγμα.—Ἡ θέλησις ἐξεγείρεται.—Στῆθι—βᾶδισον—ἐπι-
τάσσει καὶ ὁ βίος ἐκείνου ἵσταται.—καὶ νέα πορεία ἀρχεται
ἀντίθετος τῆς πρώτης.—Ἰδοὺ ὁ τρόπος τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἡ ἐπιστροφή αὕτη τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι πράξις, καὶ ἡν
ὁ ἄνθρωπος ὑφίσταται ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ὑψίστην ὁδὸν.—
Ὅταν στρεφώμεθα πρὸς τὸν Θεὸν ἀπειθυνόμεθα πρὸς τὴν
καρδίαν ἡμῶν, καὶ λέγομεν πρὸς τὴν καρδίαν ταύτην, ἥτις
εἶναι ἐπιμόνος προσκεκολλημένη εἰς τὴν φύσιν, καὶ εἰς τ'
ἐγκαθὰ τοῦ κόσμου τούτου: Καρδία οὕτω ζωσα καταστρέψε-
σαι, φθείρεσαι, ἀποθνήσκεις. Ὁ θάνατός σου ὁμοιάζει πρὸς
αὐτοκτονίαν, ἀλλ' αὐτοκτονίαν οὐχὶ κοινήν, αὐτοκτονίαν, ἥτις
καταβιβάζει τὸν ἄνθρωπον, ἥτις ἀγρίως καταβιβάζει
τὴν δύναμιν ἡμῶν, τοῦ ν' ἀγαπῶμεν.

Πάντες οἱ ἐπιστρέφοντες πρὸς τὸν Θεὸν φέρουσιν ἐν τοῖς
βλέμμασι, ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῶν σημεῖα
ἀνεξέλεπτα δι' ὧν ἀναγνωρίζονται πάντοτε—Εἶναι γνωστοὶ
οἱ ἄθωοι.—Ἐχουσι βλέμμα διαυγές: ὡς τὸ ὕδωρ τῶν ἐπὶ
τῶν ὀρέων λιμνῶν, ὅς σχηματίζει μόνον τὸ ὕδωρ χιόνος δια-
λυομένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἄθωοι παλμοὶ τῶν
καρδιῶν αὐτῶν. Προσκομίζουσι πρὸς τὰς ἐλαφροὺς διακυ-
μάνσεις τῆς θαλάσσης, ὅταν οὐδὲν διαταράσσῃ τὴν ἐξίστην
καὶ γλυκεῖαν ἀρμονίαν τοῦ φλοίσβου αὐτῆς.—Οἱ ἄθωοι εἶναι
γνωστοί.

Ἄλλ' οἱ ἐκ βίου κοσμικοῦ, εἰς τὸν κατὰ Χριστὸν βίον ἐπι-
στρέφοντες ἔχουσι πληγὰς. Αἱ πληγαὶ διακρίνονται ἐν τοῖς
βλέμμασιν αὐτῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἔχουσι κλαύσει.—Αἱ
πληγαὶ διαγιγνώσκονται ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν—τὸ μέτω-
πον αὐτῶν εἶναι πληγῆς ρυτίδων. Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τοῦ
παρόντος βίου, εἰς ὃν μετ' ἀποφάσεως εἰσῆλθον, πρὸς τὸν
πρότερον βίον, ἀφ' οὗ μετ' ἀποφάσεως ἀπεσπάρθησαν, δια-
τηρεῖ ἀναμνήσεις παράγει πικρίαν, λύπην, ὀδύνην, αἰτίνας
πᾶσαι εἶναι πληγαί, βραχνίζουσαι τὴν συνείδησιν αὐτῶν,

καὶ ἐκπλύνουσαι τὸ παρελθὸν δημιουργοῦσιν σὺν τῷ χρόνῳ τὴν
εἰρήνην τῆς ἐξηγητιμένης ἡδὴ ψυχῆς.

Καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφήν ταύτην ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν
ἀπαιτεῖται ἀπόφασις ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

Τὶ ἐπραξεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος;—Καὶ αὐτὸς ἐπράξε
πράξιν ἐπιστροφῆς εἰς τὸν Κύριον.—Ἐβλέδεν ὁ μέγας Ἀπό-
στολος πρὸς τὴν Δαμασκόν.—Ἀκτὶς τοῦ θείου ἡλίου, ἀκτὶς
τῆς οὐρανίας χάριτος, φωνὴ ἀνωθεν, ἐπιδόσεις τέλος ἀπε-
ρίγραπτος ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ῥίπτει κατὰ γῆς τὸν ὑπερήφανον
ἀναβάτην. Ἐπανορθοῦται ἀντιστάμενος, ἀλλὰ ταπεινοῦται
καὶ λέγει.—Ἦμην διώκτης τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Χριστοῦ,
τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἰδοὺ γίνομαι λοιπὸν ὁ προσ-
πιστὴς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, τῶν ἀρχῶν
καὶ τῶν πιστῶν αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔργον τῆς ἐπιστροφῆς εἰς Χριστόν, τὸ ἔργον τῆς
ἐναλλαγῆς βίου καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἐξκολοῦται ἀνα-
πτυσσόμενον καὶ ἐκτελούμενον δι' ὅλων τῶν αἰώνων ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ. Καὶ ἄνδρες ἐπιφανεῖς καὶ ἄνδρες ἄσημοι, καὶ γυ-
ναῖκες περιλαμπροὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς καὶ τῇ ἐκλύσει, ἐν μιᾷ
στιγμῇ, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, φωτίζονται, καὶ μεταβάλλουσι λόγους
καὶ πράξεις, καὶ γίνονται ἀντικείμενα σεβασμοῦ παγκοσμίου.

Ὑπάρχουσι στιγμαὶ, καὶ ἡ ἐν τῇ ὁδῷ, ἡ τις βελτίει, μεθ'
ὅλον τὸ περιβάλλον αὐτὴν σκότος, μεθ' ὅλον τὸ φωτί-
ζον αὐτὴν φῶς, ἐν τινὶ ἐλιγμῷ τῆς ὁδοῦ, εἴτε ὑπὸ τὸ κράτος
μιᾶς λάμψεως, εἴτε ὑπὸ τὸ κράτος μέθης ἀρωματικῆς, ὁ
ὁδοιπόρος ἵσταται, φέρει τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου, πνι-
κται τὸ σημεῖον ὅθεν ἔρχεται, καὶ τὸ τέμαχ πρὸς ὃ φέ-
ρεται, καὶ ὁ ὁδοιπόρος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ διευθύνῃ
πρὸς ἄλλην ὁδὸν κρείσσονα τὰ δὴματὰ του.

Πάντες ἔχομεν αἰσθητὴ τὴν ἀνάγκην ταύτην, καὶ ἡ δι-
άνοια ἡμῶν ἔχει δεχθῇ τοιοῦτον θεῖον φωτισμόν. Ὅταν ὁ
φωτισμὸς οὗτος διαφωτίσῃ τὴν ψυχὴν ἡμῶν μὴ καταλάβῃ
ἡμᾶς θάμβος. Μὴ περικαλεώμεν τὸν Κύριον ν' ἐποικυ-
κρυνθῇ ἀφ' ἡμῶν, ὡς ἐπράξεν ὁ Πέτρος, ἀλλὰ τοῦναντίον,
συναισθανόμενοι, ὅτι διὰ τοῦ φωτισμοῦ τῆς διανοίας ἡμῶν
ἐκείνου, προβάλλεται ἡμῖν ἡ ἐκλογὴ μεταξὺ κτίσεως καὶ
Δημιουργοῦ, μεταξὺ πεπερασμένου καὶ ἀπείρου, μεταξὺ γῆς
καὶ οὐρανοῦ, μεταξὺ δουλείας πᾶθων καὶ ἐλευθερίας υἱότη-
τος τοῦ αἰωνίου Πέτρου, ὅς ἀφ' ὧν μετὰ χαρᾶς πέντη, καὶ
ὡς ὁ Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ ὀριστικῶς καὶ ἀπιστοστρεπτεῖς ὅς
ἀκολουθήσωμεν τῷ Χριστῷ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

20

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ

Εἰς τὰς παρατάξεις κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς εὐγενεῖς ὑπὲρ τοῦ δι-
καίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς οἱ πρῶτοι πρὸς τὴν νίκην ὁρμῶντες, νικηταὶ
μὲν περιβάλλονται τὸ μέτωπον μετὰ τὸν καλλιστέφανον τὴν ἀργεῖαν
κλάδον, ἡττημένοι δὲ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔχουσι τὸ ἐγκώμιον. Καὶ
σφίει μὲν πολλὰς τὸ μέτρον καὶ ἡ σωρησύνῃ, ἀλλ' ἡ τόλμη καὶ
τὸ φιλοκίνητον ὑπῆρξε, πάντοτε σχεδὸν, τῶν γενναίων ἰδεῶν οἱ
γεννητορες ἡμᾶ καὶ σωτῆρες.

Ἰδέα τρισφαι εἰς τὰς ψυχὰς ἡγεῖται τῶν Ἑλλήνων πρὸ ἐνετή-
κοντα ἐτῶν. Τὸ ἔθνος μέσα εἰς τὴν σκοτεινὴν τῆς δουλείας χιρὰ-
δαν κατακείμενον, πολλὰκις προσεπάθη ν' ἀναπηδήσῃ πρὸς τῆς
ἐλευθερίας τὰ ὕψη τὰ φωτεινὰ, ἀλλὰ βροτὴ παταροῦσα μετὰ κεραυ-
νοῦ, ἡ δογματικὴ ἰσχύς, κατεκρήμνιζε πάλιν τὸν θρασυνόμνον. Ἀκόμη
ἐπλανᾶτο κυλιόμενος ἐπὶ τοῦ Δουρὶθωος τὸ σῶμα τοῦ Ῥήγα καὶ τῶν
ἐταίρων αὐτοῦ, ἀκήμη ῥωπὴν ἦτο τὸ αἷμα, θείαν εὐδομίαν ἀναβίδον,
τῶν ἐπαρταστῶν τῆς Θεσσαλίας, καὶ τοῦ μεγαλομάρτυρος Παπαθ-

μου Βλαχάβα, τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, ἠκούοντο ξανθόμεναι ἐν Ἰων-
νίνοις αἱ σάρκες. Ἀλλ' ὅμως τότε μέσα εἰς τὸ κατὰ τὴν πεδὸν τῆς
ταπεινώσεως φῶτρον ἐφάνη ἀσθενικόν. Ποιὸς μὲ τὴν πνοὴν τοῦ τῆν
ἐσάτην θὰ τὸ θερμὸν κατὰ τοῦ βορρᾶ, κατὰ τοῦ λιδοῦ ποῖος μὲ τὸ
αἷμα του θὰ τὸ ποτίσῃ;

Χιρὰ κρυφὰ θάνατον πνέουσα, ὑπὸ τὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν ἀμετά-
τρεπτον θάπτουσα τὸ ἐπαρταστὴσαν ἔθνος, ἦτο τῆς Τουρκίας ἡ δύ-
ναμις ἡ ναυτικὴ. Τὶ ἦσαν τὰ καράβια μας πρὸ τῶν σουλτανικῶν δι-
κρῶτων; Ζητήσατε τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν ναυτικὴν ἀνδρείαν, τὸ παρά-
δοξον τοῦ Μανουὴλ Κουρηνῶ, ἄλλως ἢ πατρὶς ἐχάθη.

Δικροτον ὁδομακικόν, θηρίον μὲ χαλυβδίνους ἀρμούς ἀπροσμάχη-
τον καὶ ἀκαταπίλιστον ἔχει ἀράχην ἐν Ἑσπερίῳ. Τίς τὸν θάνατον
ποθῶν θὰ προσεγγίσῃ ἀπὸ πρὸς τῆς πυλῆος πνοῆς του;

Ἰδοὺ ὁ μακρόμνος. Ὁ ἀρχαῖος καὶ πάλιν ἀρῶν τῶν Τυτῶν καὶ
τοῦ Διός. Εἰς ἀντὶ, τοῦ πυροπολικῶ φέρον εἰς χεῖρας τὸν φλέγοντα
κεραυνὸν πλήττει τῆς θαλάσσης τὸν Τυρβόνα, φλόγας πνέοντα ἐξ
ἀγροῦ καὶ στομάτων, καὶ μετὰ βρόντου καὶ γῆν συρροῦνται: καὶ
θάλασσα διεσπάρθη αἱ πλευραὶ του καὶ ὁ πόντος κατέπιεν αὐτό.

Τίς ὁ σωτήρ; Ὁδηγήσατε αὐτὸν εἰς τὸ προσκήνιον πρὸ τῶν ἡμ-
μάτων τῆς ἱστορίας, εἴπατε τὸ τιμημένον ὄνομα του.

Δημιουργὸς Πατριτικοῦ.

Ἰδετε αὐτόν. Τὸ παράδοξον ἔχει μεγαλοπρεπές, εὐρέα τὰ λίσια
στέρνα, σιδηρῶς τοὺς βραχίονας, ἀρῶν τὸν τράχηλον, ἀρμονικὴν
τὴν κεφαλὴν μὲ ἰσχυρὰς κεχαρμένους γραμμὰς τῆς ἐπιμονῆς χα-
κτηριστικῆς. τὸ βλέμμα ἀκαμπτον τοῦ ἀδამιάτου θύρρου μαρτυροῦν,
βοτῆδες δὲ διελάνουσι παράλληλοι τὸ μέτωπόν του φροντίζων γεννη-
ματα καὶ ἀγρυπνῶν.

Τὸ Γεωργίου Πατριτικοῦ, νικητοῦ ἀλγερινῆς πειρατικῆς κορβέ-
τας, ὁ υἱός, δεκαπενταετής ἐν τρικυμῇ ἐπὶ τοῦ ἀροστάνου σημείου
τοῦ δόλону ὁρμῶν, δένον τὴν μορφήν αὐτοῦ τοῦ σοβάρου
καὶ σφῶν τὸ πλοῖον, δέκα ἐννέα ἐτῶν κυβερνῶν τὴν Σεμίραμιν καὶ
ἐπὶ τοῦ Νίλου ναυμαχῶν, ἀπὸ τῆς Κῶ μέχρι τοῦ Παρσεντικῶ
ἐδίδχη ἀντὶ τῆς ὁ θαλασσομάχος ὁ ἀπτόχτος, ἐπιβαλὼν τὸ πλοῖον
αὐτοῦ ὡς ἱπποῦ θυμοειδοῦς, πολεμιστρίου, φέροντος αὐτὸν εἰς τὸν
κίνδυνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νίκην.

Ὁ ἀφελὴς τὰ ἦθη, ὁ τοὺς τρόπους ἀπλοῦς καὶ παιδικῶς ὡς λίαν
ἀκατάσχετος ὅρμη ἀπόδοτος εἰς τὸ σάλπισμα τὸ πολεμικόν καὶ τρέπει
εἰς τοῦ Γέροντα τὸν Κάβον τὸν δογματικὸν στόλον εἰς φυγὴν ὁ ἐπιμό-
νος ἐν τῇ τόλμῃ του, σχίζει διὰ πελίκας τὴν θύραν τοῦ πύργου τοῦ
Τσανταρλή καὶ στήνει τὴν σημαίαν του πρὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς τὰ Μο-
σχονήσια ὁ παράβολος εἰς ἀνδρείαν στρατιώτης. Καὶ ἐν Πειραιεὶ δὲ
καὶ ἐν Φαλήρῳ καὶ πρὸ τοῦ Ὀρωποῦ καὶ τοῦ Τρίκερι καὶ ἐν Χίῳ
προμαχῶν ὁ ἀβρόχτος ἀληθῶς ἀναγράφεται τῶν κινδυνευόντων «θεὸς
ἀντιλήπτωρ».

Καὶ στέγει αὐτὸν ἡ νίκη καὶ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐκτείνει ὁ θεός, διότι εἶναι θεοσεβής: γονυπετὴς ἐκτενέει τὸν παντοδύ-
ναμον πρὸ τῶν κινδύνων καὶ γονυπετὴς εὐχαριστεῖ αὐτὸν μετὰ τὴν
κατόρθωσιν τῶν παραδόξων ἐπιχειρησέων του. Ἀντὶ πενήκοντα χι-
λιάδων προσίων πρὸς ἀπολύτρωσιν διδομένων Τούρκων ἀρᾶ, ἀντὶ ἡ-
λασεν αὐτὸν πρὸς δύο ἑλλήνας αἰχμαλώτους ὁ ἑλληνομάχος. Ναυ-
την ἐν τῇ ναυμαχίᾳ παρὰ τὸν Κάβον τῆς Μαρδαλίας πληρωθέντα
ἐπὶ τῶν ἰστίων καὶ κινδυνεύοντα νὰ κατακρημνισθῇ ἀναβὰς αὐτός, ὁ
πλοίαρχος, ἐν τῇ φιλοστόργῳ ἀγκάλῃ του κατεβίβασεν ἀπαλὰ καὶ
διὰ τῶν φροντῶν του καὶ τῶν θωπεῶν του ἔσωσε ὁ φιλαγροπότης
τοῦ. Ἐκύψατε, παιδιὰν, κραυγάζει πρὸς τοὺς ναῦτας του εἰς τὸν
Κάβο τοῦ Γέροντα ὁ φιλοστρατιώτης, ἐν ᾧ αὐτὸς ὁρμῶν, τὸ τρομπόνι
ἔχων εἰς τὰς σιδηρὰς χεῖρας του ἀμύνεται κατὰ τῶν πολεμίων ἐφορ-
μώντων.

Ὁ μεγαλότολμος ὑπῆρξε τοῦ χοροῦ τῶν πυροπολιτῶν, σωτήρων
ὑπὲρ πάντα ἄλλον τῆς πατρίδος, ὁ προεάρχων καὶ ὁχι μόνον τῶν
Φαρῶν ἀλλὰ τῆς ὅλης Ἑλλάδος μετ' ἐκείνων τὸ στέρεμα τῆς τιμῆς
καὶ τῆς ἀνδρείας ἀνέχων «πρότερος στύλος» οὐρανομάχη.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

Πάντες βεβαίως ποθοῦσι τὴν ἐλληνοπρεπὴ τῶν τέκνων τῶν
ἀνατροφῶν καὶ ἐκπαιδεύσιν, ἀλλ' ὅσον ἀπορᾶ τὰ σχολεῖα,
οἱ γονεῖς πρῶτον δρᾶν νὰ ὁμολογήσωσιν, ὅτι καὶ ἐν τῷ
ζητήματι τούτῳ ἡ ζήτησις κλονίζει τὴν προσφορὰν.

Τὶ ζητοῦσιν οἱ γονεῖς ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, ἐμπιστευ-

μενοι εἰς αὐτοὺς; τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων; Γνώσεις; Ἐχει
καλῶς. Αἱ γνώσεις εἶναι κεφάλαιον ἐξοπλιστικὸν εἰς αὐτὰ
τὸν ἄρτον. Ἀλλὰ μόνον μὲ τὸν ἄρτον δύναται νὰ ζήσῃ ὁ
ἄνθρωπος; Μόνον μὲ τὰς γνώσεις θὰ ἔχωμεν ἄρᾳ γε ἐν τῷ
μέλλοντι πολίτας εὐσεβεῖς, φιλοπάτριδας, φρονηματίας,
ἀποσιωμένους εἰς τὸ καθήκον, ἀδελφάντους τὸν χαρακτήρα,
ἢ θὰ ἔχωμεν μόνον ἀνθρώπους χορτασμένους;

Οἱ διδάσκαλοι, καὶ ὅπως ἐργάζονται, ἐκπληροῦσι τυπικῶς
τὸ ἐκὺτὼν καθήκον. Ἄξιοι στεφάνου βεβίως; δὲν δύναται
νὰ θεωρηθῇσι διὰ τοῦτο, ἀλλ' οἱ γονεῖς ἀναμφισβητήτως
εἶναι κατὰ χειρότερον, εἶναι ἄξιοι κατακρίσεως, μὴ εὐρύνον-
τες τὰ καθήκοντα τῶν διδασκάλων καὶ μὴ ζητοῦντες ἀπὸ
αὐτοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οὐδέποτε θὰ προσεργῇ ἐν καταλ-
λήλῳ δὲν ζητηθῇ.

Καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ζητήσεως δὲν θὰ ἦτο καθόλου
ἀνάγκη οὕτε συλλοκλητικῆς ἢ διαδηλώσεως, οὕτε ἐπανα-
στάσεως τῶν γονέων. Εἰς ἕκαστος ἐξ αὐτῶν παρὰδίδων τὸ
τέκνον του εἰς τὸν διδασκάλον, ὅς τῷ ἐκράσῃ ἀπλῶς τὸν
πόθον του. Ρητὸς ἔστω ὁ ὅρος οὗτος τοῦ συμβολαίου θ'
ἀποβῇ καρποφόρος, διότι καὶ τοῦ διδασκάλου θὰ ἐπιστήσῃ
τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ μορφωτικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ
γονέως θὰ ἐξεγείρῃ διαρκές τὸ ἐνδιεφέρον καὶ τὴν προσδο-
κίαν.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο βεβίως; ἂν τοιαῦτα ὑπὸ τῆς πολι-
τείας ἐλκευόμιντο μέτρα καὶ κατὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν
μελλόντων νὰ ἐξασκήσωσι τὸ εὐγενέστερον τῶν ἐπαγγελμα-
τιῶν καὶ κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, ὥστε ἡ ἡθιμοπλαστικὴ
τοῦ σχολείου δρᾶσις νὰ ἰσχυρῶνται πρὸς τὸ γνωστικὸν αὐτοῦ
μέρος. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ καὶ τοῦτο πρέπει πρῶτον νὰ
ζητηθῇ.

*

**

Ἐπομεν ὅτι ἡ ζήτησις θὰ ἐξεγείρῃ καὶ τοῦ γονέως; τὸ
ἐνδιεφέρον καὶ τὴν προσδοκίαν. Ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν
ὅτι θὰ εἶναι μορφωτικὴ καὶ διὰ τὸν γονέα αὐτόν. Ὅτι τὸν
ἀπαλλάξῃ ματαιοτήτων τιμῶν, ἵνα μὴ εἰπωμεν μαριῶν, αἰ-
τίνας ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐκδηλούμενας περιήρχοντο εἰς τὰ
ὅσα τοῦ διδασκάλου καὶ περιώριζον αὐτὸν εἰς τὴν περὶ τὸ
ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς του. Πίστε ἐκτιμῶνται καὶ
ἀμειβονται ἔστω καὶ δι' ἐνὸς αὐτοκαταστάσεως οἱ διδάσκαλοι;
Ὅταν παρουσιαζόμενης εὐκαιρίας, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰς ἐξετά-
σεις, ἐπιδειχθῇ ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ μαθητοῦ ἐναποθήκευσις
γνώσεων. Ἐξήτασεν ὅμως κανεὶς ἂν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον
εἶναι κενὴ ἡ καρδιά; Ἡ ἡκούσε ποτὲ ὁ ἀτυχὴς διδάσκα-
λος ἐν αὐτῇ; ἂν εἶναι μεστὴ ἐπίσης ἡ καρδιά αἰσθημάτων
εὐγενῶν;

Συμβαίνει μάλιστα συνηθαστάτα τὸ ἐναντίον ἀκριβῶς.
Διδάσκαλοι, ἀδιαφοροῦντες ἀπολύτως περὶ τῆς ψυχῆς τῶν
νέων καὶ μὴ δίδοντες ἐν λεπτῶν ἂν θὰ μορφωθῇ αὕτη ἐθνι-
κὴ ἢ ἂν θὰ διαπλασθῇ δεόντως ὁ χαρακτήρ των, διαθέτον-
τες δὲ ὅλον τὸν χρόνον τῆς διδασκαλίας εἰς μετάδοσιν μόνον
γνώσεων καὶ προπαρασκευὴν ἐπιδείξεως, θεωροῦνται πρῶ-
τα διδασκάλων, κοινότητες δὲ καὶ οἰκογενεαὶ διαγιγνώσκον-
ται τὴν νὰ ἀποκτήσῃ αὐτοῦ. Καὶ διδάσκαλοι μὴ παρὰ λεί-
ποντες τὴν πρὸς διαπλάσιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἠθους
ἐργασίαν, ἔστω καὶ ἐπὶ μικρᾷ ζήμῃ ἂν ὅτι τῶν γνῶσεων,
βεβίως ὅμως τῆς ἐπιδείξεως αὐτῶν, διδάσκαλοι ἄξιοι τοῦ
νόμματος καὶ τῆς ἱερέας ἀποστολῆς των, καταντῶσιν ἐπὶ τέ-
λους νὰ περιπλανῶνται ἀπὸ πύλας εἰς πύλιν καὶ νὰ ἀπο-
θῶνται ὡς ἀχρηστοὶ καὶ ἀνίκανοι, μέχρις οὗ ἐννοήσωσι καὶ
αὐτοὶ ποῖον εἶναι τὸ ζητούμενον ἐμπνεῦμα καὶ παύσῃ
προμηθεύοντες τὰ ἀζήτητα καὶ ἀδιάρκα.

Ἐὰν οἱ γονεῖς ἡδύναντο, θέτοντες τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῆς καρδίας, νὰ εἰπωσιν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἡθοπλαστικὸν μέρος ἀρκοῦσιν οὗτοι, ἐκ μόνων δὲ τῶν διδασκάλων καὶ παραδειγμάτων, ἄτινα παρέχουσιν ἐν τῷ οἴκῳ, ἀσφαλῶς θὰ ἀπορρέουσιν καὶ τελεία τοῦ ἡθους διάπλασις καὶ χαρακτῆρος μόρφωσις καὶ φρονημάτων εὐγένεια διὰ τὰ τέκνα των, ἢ ἔάν ἡδύναντο νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ ἡθοπλαστικὴ τοῦ σχολείου ἐργασία εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τοὺς σημερινούς καίρους, διότι, περιορίζουσα τὰς γνώσεις, ἐμποδίζει τὴν πρόδον τῶν τέκνων των, τότε θὰ ἐδικαιολογοῦντο ὡς οὐδὲν ποτε διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν παραγνώρισιν, ἣν δεικνύουσι πρὸς τὸ εὐγενέστερον ἡμῖς τῆς ἀποστολῆς τοῦ διδασκάλου.

Δυστυχῶς ὁ σύγχρονος βίος, ὁ ἐπίμοχθος καὶ πολυάσχολος, ὅπου δὲν εἶναι αἰωνίως διασκεδαστικός, οὐδεμίαν παρέχει ἐγγύησιν ὅτι ἡ οἰκιακὴ ἀγωγή εἶναι ὀλιγώτερον πλημμελὴς τῆς σχολικῆς. Ἐνίοτε μάλιστα ὁ οἶκος χρημίζει, ὅτι μάλιστα προσπαθεῖ νὰ οἰκοδομήσῃ τὸ σχολεῖον. Μητρικὰ Πηνελόπη διαλύει κατὰ τὴν ἐσπέραν διὰ θωπειῶν πρὸς τὸν παῖδα καὶ σκωμμάτων εἰς βάρος τοῦ διδασκάλου ὅσην ὀδύνην ὕφανε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ὁ ἀτυχὴς οὗτος.

Εὐτυχῶς ἐξ ἄλλου, ἡ ἡθοπλαστικὴ τοῦ διδασκάλου ἐργασία καίτοι περιορίζει τὰς γνώσεις, ἀφαιροῦσα τὰς ματαίας καὶ ἐπιπολαίους, δὲν ἐξασθενίζει τὴν ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐνισχύει αὐτὴν καὶ τὴν καθιστᾷ γονιμωτέραν καὶ μᾶλλον καρποφόρον. Ἀφοῦ αἱ γνώσεις θὰ χρησιμεύσωσιν πρὸς πορισμὸν τοῦ ἄρτου, γλυκύτερος θὰ εἶναι ὁ ἄρτος ὁ κερδιζόμενος ἐν τῇ συναισθησὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων, γλυκύτερος δὲ μάλιστα ὅταν εὐγενὴ φρονήματα θωρακίζουσιν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὰ τοξεύματα τῶν πειρασμῶν, οὓς παρουσιάζουσιν αἱ ἀσκόπως δημιουργούμεναι μωραὶ ἀνάγκαι καὶ οἱ ἔνοχοι πόθοι.

*

*

Ἀνάγκη ἄρα οἱ γονεῖς, οἱ συμμεριζόμενοι τὰς σκέψεις ἡμῶν ταύτας, νὰ ἐκδηλώσωσι τοῦτο ἐμπράκτως συνενοούμενοι μετὰ τῶν διδασκάλων τῶν τέκνων των καὶ ἀξιούντες τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν. Γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ γονεῖς ἄγνοοι καὶ τὴν μορφήν αὐτῶν καὶ τὴν ὁδὸν ἴσως ἐν ἡμεῖς καίτοι τὸ σχολεῖον. Ἄν δὲν τὸ ἐγνωρίζομεν δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ εὐρωμεν μίαν ἐκ τῶν αἰτιῶν τῆς σημερινῆς ἡμῶν καταπτώσεως. Οἱ ἀληθεῖς γονεῖς ὅμως, οἱ ἐν οὖντες δηλαδὴ τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὰ τέκνα, τὰ ὅποια ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον καὶ παρακολουθοῦντες αὐτὰ εἰς πᾶν βῆμα των διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ σώματος ἢ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς, θὰ δυνήθωσιν οὕτω καὶ τοὺς καλοὺς διδασκάλους νὰ ἐκτι-

μήσωσι καὶ τοὺς μὴ τοιούτους νὰ ἐξελέγξωσι καὶ μεταβάλωσιν εἰς καλυτέρους. Θὰ δυνήθωσιν ἐπίσης ἡθολογοῦντες μὲν, αὐτοὶ οὗτοι νὰ βελτιώσωσι τὰ ἥθη καὶ τὰ φρονήματα καὶ τὸν χαρακτῆρα των ὅπως—παρουσιάζωσι πρότυπα μιμήσεως εἰς τὰ τέκνα ἀξιούντες δὲ τὴν περικοπὴν τῶν ματαίων γνώσεων, αὐτοὶ οὗτοι ν' ἀπαλλάσσονται πολλῶν ἀσκόπων καὶ μωρῶν ἐπιδείξεων.

Θὰ δυνήθωσι τέλος διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ ἄλλου μεγάλου ἀγαθοῦ νὰ γίνωσι πρόξενοι εἰς τὴν πατρίδα. Ὅχι μόνον θὰ παρᾶσχουσιν αὐτῇ ἐν τῇ μέλλοντι πόλιντας χρηστοὺς καὶ ἱκανοὺς νὰ ἐγείρῃσι νικηφόρους τὰ βάρη τῶν μεγάλων ἐθνικῶν παραδόσεων, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐνεστώτι, ἀποδίδοντες τὴν πρέπουσαν σημασίαν εἰς τὸ ἡθοπλαστικὸν μέρος τῆς ἐκπαίδευσιν, θὰ κατορθώσωσι νὰ θεωρῇται ἡ ἐν αὐτῇ ἐπιτυχία ὡς προσὲν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, προκειμένου περὶ σχολικῶν ἀμοιβῶν, ὑποτροφιῶν, καὶ διαγωνισμῶν.

Καὶ ἔτιαν οὕτω τὰ ἥθη καὶ τὰ φρονήματα καὶ ὁ χαρακτῆρ ἀρχίσουν νὰ ἐκτιμῶνται περισσότερο, ποῖος δὲν φαντάζεται ὅτι δύνανται ἐπίσης νὰ θεωρηθῶσιν ὡς θετικὰ καὶ ἀπαραίτητα προσόντα διὰ πᾶσαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς σταδίοις τοῦ βίου εἰσοδὸν καὶ ἐπιτυχίαν ;

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κυρίου Κ. Β. (...) Προκειμένου περὶ σωματείων πᾶσα γίνεται εὐκολία καὶ κατὰ δύναμιν ἀποστολή. Πᾶν τοιοῦτον καὶ παντὸς κλάδου εἶναι φυσικὸς ἀντιπρόσωπος ἡμῶν καὶ δικαιοῦται ν' ἀπευθινηται ἡμῖν ἐλευθέρως. —Ε. Στ. Πάτρης Ὁρίσαντες τὰς βραχείας ταύτας ἐπιστολάς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς προχείρου ἀλληλογραφίας, δὲν ἐπιχειροῦμεν λύσεις ἀποριῶν τοιούτων, δι' ἃς θὰ ἦσαν καταλλήλότερα φύλλα εἰδικῶς φιλολογικά. —Διον. Γ. Β. Ζάκυνθος ν. Ἀπεστάλησαν τὰ ὑπάρχοντα. Ἀτυχῶς ἐβραδύνετε πολὺ ὅσον δὲ βραδύτερον γίνονται αἱ αἰτήσεις τόσοι ἐλλιπέστεραι αἱ σειραὶ, ἃς δυνάμεθα νὰ διαθέσωμεν. Φ. Φ. Ἀλγερὶον Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. —Εὐ. Β. (...) Κ. Ν. Γ. Πύργον, Μιχ. Ε. Πύλον. Ἀρ. Ζ. Κέρκυραν. Ν. Ρ. Παρίσιον, Ἀντ. Θ. καὶ Δ. Στ. Ν. Ὑόρκην. Ἀπεστάλησαν καίτοι δὲν συνωδεύσατε τὰς αἰτήσεις ὑμῶν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν. Βεβαίως κοπιῶδες τὸ ἀποστέλλειν δύο ἢ τρία ἢ πέντε λεπτὰ ἀλλὰ δι' ἡμᾶς προσιθέμενα ταῦτα ἀποτελοῦσι ποσὰ μεγαλῆτερα. Κλ. Κ. Ἀρτάν. Θ' ἀποσταλῇ ἐπὶ τούτῳ εἰδικὴ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς νέους δημάρχους. Ζ. Α. Ἡμεῖς πρῶτον συνιστῶμεν τοὺς ἐράνους τούτους καὶ ἔπειτα τοὺς ὑπὲρ τῶν Πατρῶν. Ἐστὼ καὶ ἂν οἱ ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας, ἀπορροφῶντες πᾶν διαθέσιμον ποσόν, ἐπέβαλον τὴν ἐνεκεν ἐλλείψεως μέσων διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως. Προκειμένου περὶ τόσοι ἱεροῦ καθήκοντος οὐδεὶς φόβος, καὶ πᾶσα υποχώρησις.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὑπομνήσκει τοῖς ἐξ ἀπλῶν καὶ χρεωλυτικῶν δανείων ὀφειλέταις αὐτῆς παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς, ὅτι ἡ 1η Ὀκτωβρίου εἶναι ἡ διὰ τῶν οἰκείων συμβολαίων ὀρισμένη ἡμέρα πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν εἰρημένων δανείων. Ἡ ἐμπρόθεσμος πληρωμὴ ἀπαλλάσσει τοὺς ὀφειλέτας τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερμερίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Σηβρίου 1903.
Ἐκ τοῦ Δι. Τμήμ. τῆς Ἐθν. Τραπ.

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΝΤΟΝ

Σελ. 352 8ον Εἰκόνες 88.

Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον
Ἑστίας Μπέν καὶ Ἐλευθερουδάκη.

Τιμ. δρ. 5.

ΝΕΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΑΚΕΣ

LUMIERE

Τὸ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσιον φωτογραφικῶν πλακῶν Lumiere et fils κατασκεύασαν ἐσχάτως νέας πλάκας με ἐπικέταν χρώματος λευκ. τριπλασίας ταχύτητος τῶν μέχρι ταῦδε ἐν χρήσει με ἐπικέταν κυανῆν, καταλλήλους δι' instantaneous ἐκθέσεως τοῦ αὐτοῦ. Ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀνωτέρου ἐργοστασίου, ἔχομεν παρακαταθήκην ὅλων τῶν μεγεθῶν καὶ τοῦ χάρτου, προσφάτου ἀποστολῆς πάντοτε, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης καταναλώσεως. Αἱ παραγγελίαι τῶν Ἑπαρχιῶν ἐκτελοῦνται τάχιιστα.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ